

COMPLVRES

LVCIANI DIALOGI à DESIDE.

RIO ERASMO ROTERODA.

mo utriusq; lingue doctissimo in

Latinam cōuersi, & à Nico

lao Buscoducēsi illustra.

ti Additis Fabularū

& difficilimū uo

cabulorū ex

planatiōibus,

cū tabula.

Distichon ab Hadriano Barlando lusum

Græcia me genuit muper facundus Erasmus

Transfudit in latium, munere plaude puer,

Leuini Limi Endecasyllabon ad

puerum emptorem.

Quid queris puer? Atticum salinum?

Hoc paruo dabit ære Lucianus.

Quid, sandi Latios petis lepores?

Hos paruo dabit ære Lucianus.

25 PETRVS AEGIDIVS

ſcolæ Antuerpienſiſ tyrūculiſ S.

Fortunatos imprimis uos iudico feliciffimi
adoleſcentiſſi, præſertim hoc ſeculo pror-
ſus aureo, in quo literæ ſynceriores (rudi
barbarorum inſcitia deſedatæ) nō paucaſ provin-
cias illuſtrare ceperunt, adeo ut iam paſſim uidea-
mus tātum in eſſe literarum ephebo, quam olim ſe-
ni, qui totam ætatem non ſine magno candelarum
diſpendio, in Alexandro & Gloſſa notabili de-
triuit. Quod baud dubie partim doctiſ & litera-
tiſ, partim ludimagiſtrorum debemus induſtrie,
quorum opera & reſurgunt & uegetantur literæ.
Agite igitur iuuenes optimi, & hoſce Luciani did-
logos ab Eraſmo uiro eloquentiſſimo uerſos, quos
ueſter Gymnaſiarcha Nicolaus hiſcoduſenſiſ pro-
pter eximiā eruditionem, & uite integritatē no-
biſ amiciffimuiſ, ſcheliſ ſane quā doctiſ elucidauit,
accipitote et pro Hertena, atq; id genus ſordidiſ,
& uix cocis digniſ ſabulamentiſ, edſcitote. Qui-
buſ nihil neq; ſaſuiſ, neq; erudituiſ, nō etiā parum
fructuſ & emolumētū uobiſ ſuppeditabūt, ſi orati-
unculaſ ueſtraſ huiuſmodi colloquutiūculiſ admi-
ſcueritiſ, id quod demū ætate ſubuectiores intelli-
getiſ,

Bene ualete.

CNEMONIS AC DAMIPPI

Dialogus, Erasmo interprete.

CNEMON.

MOC illud est quod uulgo dici consuevit.
Hinnu'us leonem. DAM. Quid isthuc
est quod tecum stomachare Cnemon? C.

Quid stomacher rogas? E qdē heredē reliqui quē
dam prater animi sententiā, uidelicet astu delusus
miser, ijs quos maxime mea cupiebā habere prate-
ritis. DA. Sed isthuc qui nā euenit? CNE. Hermo-
laū nobilē illū diuitem, quū orbus esset, imminente
morte captebā, asidēs atq; inserviēs. Neq; ille gra-
uatim officiū meū admittebat. At iterū illud quoq;
mibi usum est scitū cōsiditūq;, ut testamentum pro-
ferre ac publicare, quo illū rerū mearū in solidum
heredē instituerē, nimirū ut ille uicissī idē faceret,
meo puocatus exemplo. DA. At quid tādē ille?
CNE. Quid ille suo in testamento scripserit, id q-
dem ignoro. Ceterum ego repente atq; insperato e-
uita decepsi, tecti ruina oppressus. Et nunc Hermo-
laus mea possidet, lupi cuiuspiā in morē ipso hāmo
cūtesca pariter auulso. DA. Imo nonescā modo cū
hāmo, qui etiam te quoq; piscatorem simul abstulit.
Itaq; tech nā istam in tuum ipsius caput struxeras.

CNE. Sic apparet, idq; adeo deploro.

Hinnu'us

Hinnulus leonem subaudi cepit, uicit, prouocat, aut simile leonem.

A 2

aliquid.

aliquid. Hoc adagio pulchre utimur, quum fortio-
rem a debiliore, aut indoctū certare cū doctissimo signifi-
care uoluerimus, ut in puer. ciliade. i. Docet .D. Eras. Gra-
ce Latineq; iuxta doctiss. Est aut binulus teste Valla cervo-
rū, capreolorū, damarū, leporū, similiumq; animalium filius.
¶ Rogas. i. interrogas, nā rogare p̄ interrogare usitatū est.

Præter. In rogatio & rogatiūcula interrogatiūcula. ¶ Præter ani-
mi sententiam .i. cōtra uoluntatē & desiderii, nā præter
interdum p̄ cōtra capitur & sententia uoluntatē, animiq;
arbitriū aliq; significat, & idem est, ex animi sententiā. & ex
sententiā, sine grō animi. ¶ Astu. i. astutia & calliditate. Terē.
in Eunu. q; si astu rem tractauit. ¶ Inseruiens. i. obsequēs, &
quasi seruientis officiū præstans. Nam seruire p̄prie est ser-
uorū, inseruire amicorū. ¶ Scitū. i. uas frū & egregie bellū,
consultumq; .i. sapientiæ plenum. ¶ Insolidū, integre, & oim

Hamus bonorū meorū hæredem. ¶ Hamus instrumentum quo pisces
capiuntur unco in esca latēte a quo piscatores hamotæ no-
Techna minantur. ¶ Itaq; & technā istā. &c. Adagiū est quo utēdū
erit cū dolus in alterū excogitatus in caput auctoris redit.
Et γίγνω dicitur a nostris ars seu fallacia. Terē. Parmeno-
nis tam scio esse hanc technam q̄ me uiuere. In tuū caput. i.
in exitium & tuam ipsius perniciem repperisti.

Zenophantæ & Callidemide Dialogus,
Eodem interprete. Zenophantes.

AT tu Callidemides, quo pacto iteristi? Nam
ipse quemadmodum Diuie parasitus quum
essem immodica ingurgitatiōe præuocatus fuërim
nostri: aderas enim morientī, **CALLIDE.** Aderā
Zenō.

Zenophantes. Porro mihi nouū quiddā atq; inopi-
natū accidit. Nī tibi quoq; notus est Pteodorus ille
senex. ZENO. Orbū illū dictis, ac diuītē, apud quē
te aſidue uerſari cōſpiciebā. CALLI. Illū ipſum
ſemper cāptabā, colebamq; id mihi pollicēs fore: ut
meo bono q̄primū moretur. Verū quum ea res in
lōgū proferretur: ſene uidelicet uel uītra tithomios
annos uiuente: cōpendiariā quiddā excogitauī ulam
qua ad hēreditatē peruenirē. Siq; dē empto ueneno,
pocillatori pſuaſerā, ut ſimulatq; Pteodorus potum
poſceret, bibebat autē plixius, praeſentius in calicē
iijceret, haberetq; i prōptu, porrecturus illi. Quod
ſi feciſſet, iureiurādo cōfirmabā, me illū manu miſſu-
rum, ZENO. Quid igitur accidit? nam inopinatū
quiddā narraturus mihi uideris. CAL. Vbi iā loti
ueniſſemus, puer duobus paratis poculis, altero
Pteodoro cui uenenū erat additū, altero mihi, ne-
ſcio quomodo errans, mihi uenenū, Pteodoro por-
rexit inoxiū. Mox ille qdē bibit, at ego p̄tinus bu-
mi porrectū ſtratus ſum, ſuppoſititiū uidelicet illius
loco ſuius. Quid hoc? Rides Zenophāta? Atq; nō
cōuenit amici malis illudere. ZENO. Rideo profe-
cto nā elegāter ac lepide tibi hēc res euenit. Porro
ſenex ille qd interī? CAL. Primū ad caſum ſubitū
atq; inexpectatū ſanē cōturbatus eſt. Deinde ſimul

A 3

atq; intelles

atq; intellexit, id quod acciderat, puta pocillatoris errore factum, risit & ipse. ZENO. Recte sanè, Tameſi non oportuit ad conpendium illud diuertere, ſiquidem ueniſſet tibi populari uulgataq; uia tuus certiusq; etiam ſi paulo ſerius.

- At.** ¶ At inceptiua eſt particula ad ornatum pertinens. Naſo in triſtibus ita exoſus eſt epiſtolã. At mea ſunt proprio quis mæ
- Parasitus** ſiſſima caſu, Preſtora pro ſenſu facta ſerena tuo. ¶ Parasitus dicitur q aliorũ menſas ſequitur, bõ cibo uentriq; deditus,
- Orbus.** cuius gr̃a nibil nõ patitur & facit. ¶ Orbus dicitur qeũq; re aliqua cõtra priuatus eſt & proprie parēs amiſſis liberis, filius etiã priuatus parentibus orbus dicitur. ¶ Captabũ ipſum. i. blanditijs eius hereditatẽ uenabar, et appetebã.
- Titbonus** ¶ Titbonus laomedontis filius, & Priami frater ab aurora dilectus, & raptus fuit, ex qua filiũ Menæonẽ genuit, cũq; longiſſimã optaſſet uitã & obtinuifſet, poſtea in cicadã uerſus eſt. Inde titbonias annos p longa uiuacitate pulchre uſurpamus. Cõpendiũ uia. i. breuẽ & expeditũ. Cice. in. 2.
- Compensarius** offi. Socrates hanc uia ad gloriã proximã, & quaſi cõpẽdiã
- Pocillator.** riã eſſe dicebat. Cõpendiũ breuitas, ſeu breuis uia. Prociator uocabulo perquã eleganti dicitur poculorũ miniſtrator ſue pincerna. Preſens uenenũ potens, efficax, quod ſtatim operatur. ¶ In promptu. Promptu tantũ in ablatiuo legitur. Habere in promptu, eſt habere paratũ, ſed promptus a um idem eſt quod ad agendum paratus. ¶ Manumittere eſt ſeruo libertatẽ donare, dominus enĩ dũ ſeruũ manu mitteret, capiti eius manu iponebat, ipſũq; uertebat dicẽs: Eſto liber. Perſua. Hec ſteriles ueri qbus una gr̃itẽ uertigo facit.

¶ Porrectum

Correctum ad uerbum (tentonice uult ghestrect.)

Menippi & Tatali Dialogus, eodē Erasmo
interprete. **MENIP.**

Quid cūlas, o Tantalē, aut quid tuum deploras
fortunā, stagno imminens? **TAN.** Quā
māni sūt enīcor Menippi? **ME.** Vsq̄ adeo, p̄
gerēs atq̄ iners, uti non uel pronus incūbē nā bibere
noris, uel cūa uola hauriēs? **TAN.** Nihil p̄sece
ro si p̄cūba, Refugit enī aqua, sūm datq̄ me p̄p̄ria
ad moueri senserit. Quod si quando hausero, totq̄
conit applicare, prius effluxit q̄ summa rigē labia.
Atq̄ inter digitos effluens aqua haud scio quomō
do rursus manū meā aridā relinquit. **ME.** Prodi
giosum quiddā de te narras Tantalē. Verū dic mihi,
iūbuc ipsum quorū opus est bibere? quū corp̄
te careas? Nā illud quod esurire poterat, aut sitire,
Lydia sepultū est. Cetrū tu quū sis animas, qui
nā posthac aut sitire queas, aut bibere? **TAN.** Atq̄
hoc ipsum supplicij genus est, ut aīa p̄dē: quāsi cor
pus sit, ita sitiat. **ME.** Age hoc ita habet: credimus
nūquidē affirmas te siti puniri. Aeq̄ dū acerbē
poterit aciderē? Nū metuis nē potius iōna moria
rē? Aeq̄ dē hauī uideo aīeros i feros, si q̄s hos re
liquat nē p̄ locū aliū in quē morre dē: nigrēt q̄ sp̄it.
T. Recte tu qdē dicis, utrū hori ipsū supplicij ge
nus est,

mus est, scire quā nūc sit opus. M. Despis Tātale,
 & uti uerū tibi fatear, nō alio potui uideris egere,
 q̄ ueratro mero. Nam diuersum quiddā pateris, ijs
 quos canes, rabiosi momorderūt, ut q̄ nō aquā, quē
 admodū illi, sed sitū borreas. TAN. Ne ueratrū q̄
 dē recusari bibere Menippe, si liceat modo. M. Bo
 no es aio Tātale, certum habēs, nūq̄ fore, ut uel tu,
 uel reliquorū manū q̄spia bibat. Neq̄ enim fieri po
 test. Quāq̄ nō oībus, quē admodū tibi perna adiudi

Tātalus. cata est ut sitiant, aqua illos non expectante.

¶ Tātalus Iouis ex Plote nymphæ filius, et rex Phrygū fuit,
 q̄ dīs Pelopen filiū epulādū apposuit, ob quod facinus ī in
 fernū a Ioue detrusus hac pēna afficitur, ut cū sit usq̄ ad
 mētū, in lapidissima aqua demersus, & supra nūsum arborū
 redolētibus pomis dependeat, sitū tamē & fame crucietur.
 Qui in ibi m. Poma pater Pelops præsenta querit, & idē

Pronus

sepeget liquidis semper abundat aquis. ¶ Pronus, flexus in sa

Vola.

cie. ¶ Vola, media pars manus uel pedis concava. Simulatus

Lydia

uel simulat. i. statitum, postq̄. Lydia regio est minoris Asiae,

Veratrū

phrygiæ ab exortu uicina. ¶ Veratrū herba est quæ alio no

mine dicitur esse borū, eiusq̄ generasunt duo, albū & ni

grū, & Plinio teste utrūq̄ cū ad alia multa, tū ad melācho

liā remediū est efficax, unde puerbio q̄ parū aio cōstat, iure

insanir, esseboro opus habere dicitur, & esseborū bibere.

Diuersū.

ne esseboro se purgare iubetur. ¶ Diuersum quiddā ere. de

hoc Plin. ca. 2. li. 25. Insensibilis ad bosce annos fuit rabidi ca

Menes.

nis morsus & horē aque potusq̄ omnis asserēs odiū. Menes

dicitur animæ mortuorum & dii inferi.

Menippi

Menippiac Mercurij Dial. Eras. interprete. ME 3

A Tubina formosi illi sunt ac formosae mercurij?
Ducito me, docetoq; utpote recēs huc profe-
ctū hospitē. MER. Haud mihi licet p. ociū Menip-
pe, quin tu isti: uc ipso ē loco dextrorsum oculos de-
fleste. Illic & Hiacynthus est & Narcissus ille, &
Nireus, et Achilles, & Tyro, et Helena, & Leda,
breuiter q̄qd est ueterū formarū. ME. Eq̄dē prae-
ter ossa nihil uideo, caluariasq; car nibus denudatas
inter quae oīa nihil sit omnino discriminis. MER.
Atq; haec sunt quae poete cūcti mirātur ac celebrāt,
ossa scilicet quae tu uideris contemnere. MENIP.
At Helena saltē mihi cōmōstra. Nā ipse q̄dē baud
quē am dignoscere. MER. Haec uidelicet caluaria
Helena est. ME. Et butus scilicet ossis gratia, mil-
le naues ex uniuersa Græcia, actō delectu, sunt im-
plete, tantaq; tū Græcorū, tū barbarorū multitudine
cōfluxit, tot urbes sunt euersae? MER. Ceterū Me-
nippe non uidisti mulierē hāc uiuā, quod si fecisses,
forsan dicerēs tū q̄q; intio dādū nō esse pro tali
muliere diu tolerare labores. Alioq; si quis flores eo-
tiā arefactos marcidosq; cōtēpletur, posteaq; colo-
ris decus abiecerint, deformes nimirū uideātur. At
ijdē, donec florent, colorēq; obtinēt, sunt speciosissi-
mī. ME. Proinde illud iā demiror Mercurij, si Græ-

A 3

ci non in-

et nō itelexerūt, sese pro re usq; adeo momētāna,
que p̄ tam facile emarecsceret, elaborare. MER.
Haud mihi uisat tecū philosophari, quare delecto
loco, ubicūq; uelis, prosterne te met ac recumbe. Mi
hi iam alię sunt traducende umbrę.

Recens. Recēs. i. recēter, nomē p̄ aduerbio. Verg. Sole recēs orto
Hiacinthus puer fuit formosissimus ab Appolline adamatus
quē cū ille imprudēs disco necasset, in florē rubrū uertit, q̄ eo

Narissus. tū uocatur Hiacinthus. ¶ Narcissus Cepheis flumīs ex Lyris
p̄ nymphis filius fuit ad modū formosus, q̄ cū a multis nym
phis amaretur et oēs supbe cōtēneret, tādē cū se ī fonte cō
spicatus esset, sua ipsius formę captus cōtabuit, et in florem

Achilles. purpureū mutatus est. ¶ Achilles Peliei et Tetbidis nymphę
Tyro. filius robore et formę p̄ ceteros Gręcos insignis. ¶ Ty
ro pater fuit Dilonis sociū Iulianū, aliq̄ est appellatiuū,

Leda. et dicitur nouus miles. ¶ Leda fuit Tyndari regis cōiunx,
cū qua Iuppiter in formę cygni cōcubuit, et illo duo oīs p̄
tulit, ex quarū uno nati sūt Pollux et Helena, ex altero Ca
stor et Clytēstra. ¶ Caluaria caput mortui corne nudatū,

Caluaria. flor et Clytēstra. ¶ Caluaria caput mortui corne nudatū,
Deligere. Deligere est magis idoneū ad rē agendā discernere, sed ali
unde refertur uel ad nostrū cōmodū uel illius q̄ eligitur di

Alioqui. gnitati, et dicimus ago delectū, et habeo delectū. ¶ Alio q̄
sine n̄ litera scribēdū esse p̄cipit Caper grām iticus dilige
tissimus, et significat interdū aliter, interdū p̄terea.

Menippi, Amphiloci, Trophoni discepta
tio. Eodem interprete. MENIP.

Vos nimirum Trophonie atq; Amphiloche,
quū sūtis mortui, tū haud scio, quonā modo
phanis

pharis estis donati, uatesq; credimini ac stulti mor- 6
tales deos esse uos arbitratur. TRO. Quid? an no-
bis igitur i putadū si per i scitia illi demortuis hmoi
opinatur? ME. Atq nō ista fuisse opinati ni uos,
tū quū uiueretis, eiusmodi quedā portēta ostētaffe
tis, tāq futurorū fuissetis præsij quasiq; predicere
potuissetis, si q pōtarentur. TRO. Menippe noue-
rit Amphiloehus hic: ipsi p sese restōdēdum esse.
Ceterū ego heros sum, uaticinorq; si quis ad me de-
scenderit. At tu uidere nūq omnino Lebadiā adiss-
se, neq; enī alioq ista nō crederes. ME. Quid ais?
E qdē nisi Lebadiā fuisse pfectus, ac lūteis amictus
offam ridicule manu gestās, p angustū aditū in spe-
cū irrepsisse, nequaq fieri potuisset, ut te defunctum
esse cognoscere pinde atq; nos, solaq; prestigiatus
ra reliquos antecellere. Sed age p ipsam diuinandi
artē qd tādē est heros? neq; enī intelligo. TRO. Est
quiddā partū ex hoīe, partū ex deo cōpositū. ME.
Nēpe, q neq; sit homo (quēadmodū audito) neq; de-
us, utrū pariter utrūq. Ergo dimidia illa tui ac di-
uina pars quo nūc recessit? TRO. Reddit ornacula
Memippe in Bœotia. ME. Haud i telligo qd dicas
Tro. nisi q illud planē uideo, te totū esse mortuum.
Phanū tēplū dicitur siue a sauno q teste Probo prius cō Phanum.
ditor fuit siue a sando, qā dū pōtīfex max. templū dedicat.

certa uero

**Trophoniu An-
trum.** **Ossa** **Præstigiatura.** **Bræotia**

*tertia uerba satur. Lebadia oppidū est antiquū i terra Brō-
tia, teste Gellio libro. 12. ca. 5. Fuit autē i Lebadia antrū tro-
phonū ita ab artifice cognominatū q̄ cōplures oraculi cau-
sa subire cōsueuerūt sacra stola amicti, placētāq̄ quas lema-
ribus et serpētibus occurrētibus obijcerēt, gēflātes, puer-
biallyter de boie uehemēter tristī dicitur i trophonij antro
naticinatus est, q̄a oī creditū est eū q̄ in trophonij specū de-
scendisset, postea nūq̄ ridere, ut elegāter D. Eras. literatorū
phœnix i Chilliade priā docet. Ossi appellatur oīs res, quæ
i tumore crescit. unde frustra carnis ossa uocamus. Fest. Pō-
peus ossum porcinā cū cauda ossum penitā dicebat. Præsti-
giatura ars decipiēdi et eludēdi oculos per incātationē et
agilitatē celeritate aut alio quouis mō. Oraculum respo-
sum. Bræotia regio est Europæ iuxta Atticā, in ea Thebe
ciuitas fuit non cedens Athenis claritate.*

*Charōtis ac Menippi Dialogus. Ex eiusdē
interpretatione. Charon.*

Redde nauū scelestē. ME. Vociferare si qdē
isthuc tibi uoluptati est Charō. CHA. Red-
de inq̄ quod p̄ traiectionē debes. MEN. Haud quāq̄
auferre queas, ab eo qui non habcat. CHA. An est
q̄sq̄ q̄ ne obulū qdē habeat? ME. Sit ne alius qui
sp̄ia præterea equidē ignoro. Ipse certe nō habeo.
CHA. Atq̄ præfocabo te p̄ ditē i purissime, ni red-
das. ME. At ego illiso baculo tibi cōminuā caput.
CHA. Nū ego tā lōgo traiectu gratis trāsuextro?
ME. Mercurius meo noīe tibi reddat: ut q̄ me tibi
tradiderit.

tradiderit. MER. Belle mēcū agatur p Iouē si quā
dem futurum est, ut etiā defunctorum noīe p solua.
CHA. Haud omittā te. ME. Quin tu igitur hac
grā pge ut facis, nauā trahere, quāq̄ quod nō habeo
quinā auferas? CHA. At tu nesciebas qd tibi fue-
rit adportādum? ME. Scieba qdem, uerum nō erat.
Quid igitur? nū ea grā erat mihi semp in uita ma-
nēdū? CHA. Solus ergo gloriaberis te gratis fuisse
transuectū. ME. Haud gratis, ō praeclare si qdē
sentinā exhausi & remū arripui, & uectorū omniū
unus nō ciulauī. CHA. Ista nihil ad mauiū, obuiū
reddas oportet, neq; em̄ fas est secus fieri. ME. pin-
de tu me rursum in uita reuehe. CHA. Belle dicis,
nimirū ut uerbera etiā ab Aeaco mihi lucrifaciā. M.
Ergo molestus ne sis. CHA. Ostēde qd habeas in pe-
ra. ME. Lupinū si uelis & Hecate cernā. CHA.
Vnde nobis hūc canē adduxisti Mercuri? tū qualia
garriebat inter nauigādū? uectores oēs irridēs ac di-
sterijs incessens, unusq; catillās, illis plorātibus. ME.
An ignoras Charō quē uirū trāsuexeris? planē libe-
rum, cuiq; nihil omnino curae sit. Hic est Menippus.
CHA. Atq; si unq̄ posthac te recepero. ME. Si re-
ceperis, ō praeclare, ne possis qdē iterū recipere.
Charō noctis & herebi filius, tria inferni flumina seu p̄a Charō.
Iudes obseruare dicitur, puta, Achēronē, Stygē, & cocythū,
& animas

Et animas mortuorum ad profundum hereli transfuebit, quæ Ver.
 in. 6. pulchre describit. Portior has horrendas aquas et ju-
Charon mia seruat Terribili squalore Charon cui plurima mæto-
 nicie siculta, iacet, flât lumen flâma. Sordidus ex humeris
 nodo depêdet amictus. Ipse ratê coto subigit, velusq; mini-
 strat. Et ferruginea sulna flat corpora cymba. Iâ senior sed
Naulum. cruda deo viridifq; senectus. Naulum precium quod nautæ
 p uectura soluitur. Iuu. Furor est post oia pdere naulum.
Traiectu Traicere. i. transfuebere siue transportare. Inde traicetus lo-
 cus ubi hoies et res traiciuntur, cen. ueer. Haud quæq; au-
 ferre queas ab eo q, etiâ ad hâc sententiam ptinet illud ada-
 giu qd usurpat Plautus in asarina: Nudo detrabere iustimē-
 ta me iubes. Nū ea gra, quasi dicat nō. Significatio huius
 monosyllabæ nā est fere eadē quæ an, sed subitelligitur nō.
Sentina. Ter. in Andria: Vide nū eius color pudoris signū usq; indi-
 cat q. d. nō. Sentina locus est in ima naui ad quē sordes um-
 dig; defluit, et aqua ipsa in ima naui. Vi, sequente relatio-
 pulchre capitur p qppe siue utpote. Quiri. Nec ignoro igitur
 quos traſeo, nec ut. q. d. nō, ut q dixi esse in oīl us un-
Vector. litatis aliqd. Vector significat et eū q uebit, et eū q uebi-
Hecate. tur. Hecate triformis umbrarū est dea sic dicta, uel q centū
 uictimis placetur, uel q cētum ānos faciat et rare sepultor.
 Tortellias et pleriq; alij putant eādē esse cū Proserpina, ue-
 riū Lucianus a Proserpina Hecatē i necromātia separat. Per
 cenā Hecate uile et parcā itelligas. Nā umbræ uictitāt mal-
 ua et aspodelo uilissimis herbis, præterea menades pisces, et
 triglas in delitijs esse Hecate atq; illi sacras testatur Athene
 us libro septimo. Nam bi pisciculi uilicissimi sunt, et trigla
 etiā a teratione dicitur, q numerus Hecate sacer est. Ita me
 docuit

locus undecūq; doctiss. Erasmus. Quidam scribit Micro 3
dus omnia quæ facere, & breuiter, & acute dicuntur, ea dia
cteria appellari.

CRATETIS ac DIOGENIS
CRATES.

Moricum diuitē noueras ne Diogenes? illum
inquā supra modū diuitē, illū Corinthio pro
fectū, cū tot erant naues onustæ mercibus, cuius cō
soltrinus Aristæas, quū ipse quoq; diues esset. Home
ricū illud in ore solebat habere. Aut me cōfice tu, aut
ego te te. DIO. Cuius rei grā sese captabant inuol
cē Crates? CR. Hereditatis causa, quū essent aqua
les, uterq; alterū captabat. Iāq; testamēta publicaue
rant abo, in qbus Morichus (si prior mcretur) Ari
stæa omnū rerū suarū dominū relīquebat, Morichū
uicissim Aristæas, siquādē ipse prior ē uita decederet.
Hæc igitur cū essent in tabulis scripta, illi inter sese
captabant, & alter alterū adulationibus, obsequiisq;
superare cōtendebat. Porro diuini, haud scio utrū ex
astris, id quod futurum sit coniectantes, an somniis,
quæadmodum Chaldei faciunt, quin & Pythius ip
se, nunc aristæa uictorē fore promuniabat, nunc Moe
richum, ac trutina quidem interim adhuc, interim ad
illū propendebat. DIOE. Quid igitur tandē uenit?
Nam audire est opere precium Crates. C.R.A. eodem
dic mortui

die mortui sunt abo. Ceterū hereditates ad Enomium
ac Thrasyclē deueniunt, quorum uterq; cognatus
illis erat. At quid de his nihil prädixerāt diuini futu-
rum, ut tale quippiam accideret. Etenim quā Sycio
ne Citham uersus nauigarent, medio in cursu obli-
quo orto lapige eo sunt depulsi. DIO. Recte factum.
At nos cum essemus ī uita, nihil eiusmodi alter de al-
tero cogitabamus. Neq; enī ego unq; optabā, ut mo-
reretur Antisthenes, quo nimirū baculus illius ad me
rediret heredem (habebat autem egregie ualidum)
quem ipse sibi parauerat oleaginum, neq; tu Crates
opinor desiderabas ut me mortuo, ī possessionū mea-
rum successionem uenires puta dolij, ac per in qua q-
dam lupini Chemices intrant duae. CRA. Neq; enim
mibi quicquam istis rebus erat opus. Imo ne tibi qui-
dem Diogenes, siquidem quae ad rē pertinebāt, quaeq;
tu Antistheni succedens acceperisti, deinde ego succe-
dens tibi, ea nimirū multo sunt potiora multoq; splē-
didiora quam uel persarum imperium. DIO. Quae-
nam sunt ista quae dicis. CRA. Sapientiam inquam,
frugalitatē, ueritatē, libertatē. DIO. Per Iouē me-
minī me in istiusmodi opum hereditatem Antistheni
successisse, tibiq; eas longe etiam maiores reliquisse.
CRA. uerū reliqui mortales hoc possessionū genus
aspserantur, neq; quisq; nos ob spē potiūde here-
ditatis

ditatis obsequiis captabat, sed ad aurū oēs itēdebāt &
 oculos. DIO. Nec iniuria. Neq̄ em̄ habebāt, quo fa-
 cultates eiusmodi a nobis traditas acciperēt, q̄ppe ri-
 mosi iam initiatiq̄ delicijs, nō aliter q̄ uasa carie fua-
 tria. Quo fit ut si qñ qs ī illos infundat uel sapiētia,
 uel libertatē, uel ueritatē, effluat ilico p̄stilletq̄ fundo
 qd̄ ī mīssū ē cōtinere nō ualēt. Cuiusmodi qddā &
 Danaī filiabus aut accidere, dū ī do' u' ptusum hau-
 stā aquā ī portāt. At ijdē aurū dēit'us & unguibus,
 oīq̄ ui seruabāt. CRA. Proinde nos hic quoq̄ n̄ras
 possidebimus opes. Illi simul atq̄ huc uenerint, obulū
 dūtaxat secū serēt, ac ne hūc qdē u' terius q̄ ad por-
 t' Corinthus urbs fuit achae ī faucibus istius sita. (Citorē. Corinthus
 & Consobrii proprie dicuntur duarū sororū filij, sicut pa' Consobrii
 truces duorū fratrum filij, quero ex sorore & fratre p̄ge-
 niti sunt, anitui uocātur. & Equales dicuntur q̄ eorundem Equales
 sunt, anorū. Terē. in Adel. Amicū nostrū simīlē atq̄ equalē.
 & Chaldea regio est Asiae Fratriē cōterminata, in qua Baby' Chaldea.
 lon ciuitas magna fuit. Chaldei primo siderū obseruatione
 futura praedicere solebant, & postea uanitate eorū aucta
 artibus q̄busdā et maleficijs scire se oīs, et posse p̄stet'ātur.
 & Pythius unū est ex cognomētis Appollinis a py'one ser. Pythius.
 p̄te, quē interfecit. & Trutina idē est quod slatera. Inde tru Trutina-
 tino & trutinor deponens. Persius. Exporrecto trutinātur
 uerba tabello. Operaprecium. īfructuosum et utile sic In-
 ue. Est operapreciū penitus cognoscere toto Quid faciant
 agēt' die. & Sicyon fuit Plin'io teste Achae oppidum. Fuit Sicyon

isē eodē teste insula in mari ægeō ex opposito ad epidaurū
 Cyrrha. quam altam esse dicunt. ¶ Cyrrha teste Strabone in ix. Vrba
 est uetusta sub crispis pñassi rupe ad mare locata, e regione
 Sicyonis posita, ab qua incipit ad Delphos ascensio, ibi est an-
 trū cyrrheū pbebi oraculo celeberrimū. ¶ Lapis uentus est
 Lupinus. occidētalīs, quē Gel. caurū siue corū esse putat. ¶ Lupinus le-
 gumē est teste Plin. Homini & quadrupedū geneti ungulas
 habenti cōmune, & ut homini in cibo sit aqua maceratur,
 & circūagiur quotidie cū sole horasq; agricolis etiā nubi-
 lo demōstrat. ¶ Chenix est cibi diurni mensura, unde Pitago-
 re d'ctū est cōmici ne icidias, quo admonemur ne de uictu
 Rimosi. in crastinū simus solliciti. Rimosi. i. pleni rimarū oīa effutiē-
 tes, hic Parmeno Terētianus dixit de se plenum rimarū sum.
 sunt aut rimæ hiatus angustiores & fissure in re quæ rūpi-
 Danaus. incipit. Inde rimari inquirere. ¶ Danaus bellī prisci filius ex
 pluribus cōiugibus quinquaginta filias habuit, quæ cū qui-
 quaginta filiis Egipti fratris danai nupsissent eos oēs una no-
 cte interfecerūt preter Hypmestrah quæ Lino uiro suo pep-
 cit, ob qd nephas hac pœna singūtur apud inferos dānatæ
 Portitor. danaidēs, ut abiduc in urnis fundo carētibus haurire aquas
 cogūtur. ¶ Portitor ē. i. Charōtē. Portitor enī dicitur qui
 hit hōies de littore ad littus, uel de nauī ad littus. Abusue
 etiā q portatur. Portitor dicitur sicut uector teste Servio.

Nirci & Thersite. NIR.

E Cce demiq; uel Menippus hic iudex erit, uter
 nostrum sit formosior. Dic Menippe, an nō ti-
 bi uideor forma præstantior? ME. Imo quinam sū-
 tis, prius arbitror indicādum. Nam hoc opinor scito
 est opus.

est opus. NIR. Nireus ac Thersites. ME. Vter Ni-¹⁰
 reus, uter Thersites? nondū enim uel hoc satis liquet.
 TH. Iam uinū hoc uinco, q̄ tibi sum similis, neq̄ tan-
 to pere me præcillis, quanto pere te cæcus ille Home-
 rus extulit, unū cū in formosissimū appellans. Quin
 ego fastigiato uertice rasusq̄ et impexis capillis ille,
 nihil te inferior uisus sum arbitro. Iā uero tēpus
 est, uti pronūcies Menippe, utrū altero formosior rē
 existimes, NIR. Mirum ni me Ag' aia charopēq̄ p̄-
 gnatū, q̄ uir pulcherrimus unus oībus ē grātijs pri-
 meia ad Pergama ueni. ME. Atqui nō itē sub tera
 rā opinor pulcherrimus uenisti, quippe q̄ reliquis q̄
 dē oībus, alijs appareas asimilis, porro caluaria
 hoc uno īsigni à Thersite caluaria dignosci possit q̄
 tua delicata est ac mollicius. Quādoq̄ dē isthuc ha-
 bes effeminatū ac neutiquā uiro decorū. NIR. At
 tamen Homerū percontare qua specie tum fuerim
 quū inter Græcorū copias militare. ME. Tu qdē
 sōnia mihi narras. At ego ea spectro que uideo, que-
 q̄ tibi adsunt in præsentia, Ceterū ista norant, qui
 id tēporis uidebant. NIR. Quid igitur tandē? An
 non ego hic formosior Menippe? ME. Neq̄ tu neq̄
 quisquā alius formosus hoc loco. Siquidē apud in-
 feros æqualitas est, paresq̄ sunt oēs. THERSIT.
 Mihi quidem uel hoc sat est

Nierus. ¶ Nierus erat oim Græcorū q ad Troiā nauigauerunt speā
Thersites ciouissimus, infra tū Achillem, sed erat imbellis. ¶ Tersties tes-
 ste Homero in. 2. iliados fuit sordidissimus oim q ad Troiam
 nauigauerūt, altero oculo strabone, altero pede claudō, an-
 gustissimis humeris, Et ad pectus usq; cōtractis, uertice acu-
 minato, raro capillicio. ¶ Opus est scito. i. scire, participium
 præteriti tps ablti casus elegāter p infinitiuo iungitur his
Homerus roibus opus Et usus. ¶ Homerus fuit oim poetarū clarissi-
 mus atq; adeo pauper ut luminibus ægritudine amissis, nō
 esset illi un̄ somptus puero a quo duceretur ipenderet, cuius
 patriæ fuerit maxime disp̄sum est, unde teste Gellio septem
 urbes certant de stirpe insignis Homeri. Smyrna, Rhodos,
Chio Colophon, Salamin, Chios, Argos, Athenæ. In Chio aut̄ in-
 sula decessit Et sepultus est, ut i Gelliū notauit Iacobus Bo-
Somniū noniensis homo impense doctus. ¶ Sōniū est quod in somnis
 uidere uidemur. Vnde puerbiallyter somniū et sōnia rē fu-
 tilē, inanē, Et nibili dicimus. Terē. in Adolph. de argēto som-
 niū. ¶ Id tēporis. i. eo tpe, ueniss̄sime enī sic utimur id tē-
 poris pro eo tpe. Gelli. si libri copia fuisset id tps. Cice. Ad
 me uenturos esse id temporis prædixeram.

Diogenis, ac Mausoli.

Diogenes

O He tu Car, quare tandem insolens es tibi?
 places, ac dignum te credis, qui unus nobis
 omnibus antepōnare? MAV. Primum regni nomi-
 ne d tu Stopenis, qui ppe q Carie imperaueri uni-
 uersæ præterea Lydie quoq; gentibus aliquot. Tū
 aut̄ Et insulas nonnullas subegerim Miletū usq; p-
 uenerim, plarisq; Ionie partibus uastatis. Ad hæc
 formosus

formosus erā ac pcerus, ac bellicis ī rebus praeualē
dus. Postremo qd est oīm maximū, ī Halicarnasso
monumētū erectū habeo singulari magnitudine,
quātū uidelicet defunctorum alius nemo possidet,
neq; pari etiā pulchrytudine cōditū, uiris. s. atq; eo
quis, pulcherrimo ē saxo uiuā formam, absolutissi
mo artificio expressis, adeo ut uel phanū aliquod si
mīle haud facile quis īueniat, Nū ī iuria tibi uideor
has ob res mihi placere atq; pferri? DI. Nū ob im
periū ais, ob formā atq; ob sepulchri molē? MAV.
Per Iouē ob hēc inquā, DI. Atq; d formose Mau
sole neq; uires iā ille, neq; forma tibi iā adest. Adeo
ut si quē arbitrū de formae praeclētia delegerimus,
haud quāq; dicere potis sit, quamobrē tua caluaria
me ē sit atēferēda, siq; dē utraq; pariter, tū calua, tū
nuda, utriq; dētes pariter ostēdimus, pariter oculis
orbati sumus, pariter naribus si nas ac sursum hīz
tibus deformati. Ceterū sepulchrum, ac saxa aīa
preciosa Halicarnasseis forsītā iactare licebit, &
hospitibus glorie causa ostētare tāq; qui magnificā
quādā apud se structurā habeant, utrū qd hinc cō
moditatis ad te redeat uir egregie nequāq; uideo,
nisi forsā illud cōmodū uocasq; plus oneris atq;
nos sustines sub tā ingētibus saxis pressus ac labo
rās, MAV, Ita ne nihil illa mihi cōdazūt oīa dē pla

neq; pares erūt Mausolus ac Diogenes? DIO. Imō
 haud pares inq̃ uir clarissime. Nā mausolus discru-
 tiabitur quoties earū rerū ī mētē ueniet qbus in ui-
 ta florere cōsueuit. At Diogenes interī cū ridebit.
 Atq; ille qdē de suo illo monumēto qd est ī Halicar-
 nasso memorabit, ab uxore Artemisia, atq; sorore
 parato, cōtra Diogenes ne id qdem suo de corpore
 nouit nūquā d habeat sepul'chrū. Neq; enī illi res ea
 eune est, utrū apud uiros excelētissimos sui memo-
 riā famāq; reliqt, ut q uitā pegerit uiro dignā tuo
 monumento. Carū abiectissime, cēsiorem ac tutiore
 in loco substructam.

Caria

Car

¶ Caria regio est minoris Asiae inter Lyciā & Romā, inde
 Car caros aliq; de caris, cuius seminum est caiera teste
 Rapsuele Regio in 4. metamor. Ouidij. In caria regnauit
 Mausolus, quē uxor ita amasse dicitur, ut cineres eius cū o-
 doribus mixto biberit. Sepulchrum prateres edificauerit
 t. egregijs operibus ut inter septē orbis miracula cōpute-
 tur qd Mausoleū nūcupatur. ¶ Sinope es urbs fuit Cappa-
 docia, & patris Diogenis, ut docet Pōpeus. Ionia regio est
 in extremitate minoris Asiae media inter Cariā & Eoleā, cu-
 ius regionis Miletus urbs caput est. ¶ Halicarnassus metro-
 polis est Cariae regionis ī qua nobile Mausoleū extat. ¶ Quo-
 ties et toties sine u scribi Caper grāmaticus praecipit. ¶ Ea-
 rū rerū ī mētē uenit sine q elegāter dicitur et subauditur
 recordatio, qualitas, status, memoria, aut aliquid simile ut
 uult Valla, Cicero, Cū illius diei mihi in mentem uenit, dici

mus etiam

Sinope.

Ionia

Halicar-

nassus.

mus etiam. In mentem uenit de illa re.

12

Symili ac Polystrati SY.

Venisti tandē & tu Polystrate ad nos quum annos uixeris haud nullo pauciores centum opinor. PO. Nonaginta octo Symile. SY. Sed quinz triginta istos annos egisti, quibus mihi fueras supstes. Nā ipse perij te ferme septuagenario. P. Quā sua uisime pfecto, etiā si hoc mirum tibi uidebitur. SY. Mirū uero, si qdē tibi priuū seni, deinde in ualido, postremo etiā orbo qcq̄ poterat esse in uita suaue. PO. Principio nihil erat qd nō posse, praeterea pueri formisi cōplures aderāt, tū mulieres nitidissime, unguēta, uinū mire fragras, postremo mēse uel siculis illis lautiores. SY. Noua narras nā ego te planē sordidū ac parciūmū esse sciebā. PO. Atq̄ uir preclare, ex alienis arcis opes mihi subscatebāt, tū diluculo ptimus q̄ plurimi mortales ad fores meas ucti tabāt, simulq̄ ex oī r. rū genere quae terrarū ubiuis pulcherrime reperiūtur, munera deportabātur. SY. Nū me de fructu regū gessisti? PO. Minime, uerū amātes habebā innumeros. SY. Nō posū nō ridere, Tu ne amātes, tātus natu quū esses uirq̄ tibi dētes si peressent quatuor? PO. Habebā p Iouē eqdē optimates ciuitatis. Quūq̄ esē tū senex, tū calius sicutij uides, praeterea lippies etiā ac senio cecutiēs po-

B 4

stremo na

stremo naribus muccosi, tamē cupidissime mibi i' fere
uiebāt adeo ut is felix uideretur, quēcūq; uel aspe-
xissē modo. SY. Nū tu quoq; quēadmodū Phaō il-
le, Venerē a'iquā ē Chio trāsuexisti, ut ob id optan-
ti tibi illa dederit, rursū ad iuuentā redire, ac denuo
formosū atq; amabi' ē fieri? PO. Haud quāq;. Quin
magis quā talis esē, quā ē dixi, tū supra modū ad-
amabar. SY. Aemigmata narras. PO. Atq; notissi-
mus est hic amor, quū uulgo sit frequens, nōpe erga
senes orbos ac d'uites. SY. Nūc tua forma unde tibi
p'fecta fuerit, intelligo uir egregie, nimirū ab aurea
illa Venere. PO. Veruntū nō parū multas cōmodi-
tates ab amātibus tuli Symile, p'pmodū etiā adora-
tus ab illis. Porro sepius etiā quāsi p'ceax illis illudo-
bā, excludēs interdū nōnullos eorū. Interī illi inter
se se decertabāt & in ambiēdis primis apud me par-
tibus, aliū a' ius anteire nitebatur. SY. Sed age de sa-
cultatibus tuis qd tandē statueras? PO. Palā quidē
affirmabā, me unumquēq; illorū re'icturū heredem.
Idq; illi eū crederēt futurū, certatū se qsq; obsequē-
tiorē atq; addu'atiorē p'æbebat. Ceterū a' teras il-
las ueras tabu'as, quas apud me seruauerā, reliqui, i'
quibus oēs illos plorare iussi. SY. At postrema ille
tabu'le, quē p'nu'tiabat heredē? Nū ē cognatis quē-
piā? PO. Nō p' Iouē, Imo nouitiū quēdā ex formos-
sis illis adol.:

sis illis adoleſcētulis natiōe phrygen. SY. Quot an. 13
 nos natū Polystrate? PO. Viginti ferme. SY. Id in
 telligo qbus obsequijs ille te demeruerit. PO. Attū
 multo illius dignior, q scriberetur h̄eres, etiā si barba
 rus erat ac p̄ditus. Quē iā ipsi etiā optimates colūt
 captātq. Is igitur mihi extitit h̄eres. Idq. inter pa
 tricios numeratur subraſo mento barbaroq. cūtu ac
 lingua. Quin cū Codro generosiorē, Nisco formo
 siorē, Vlyſſe prudentiorē eſſe pr̄dicant. SY. Nō la
 boro uel totius Gr̄cie ſit imperator, ſi libet, modo
 ne illi potiantur h̄ereditate.

¶ Sicula mēſa pr̄laudata atq. opipera dicebatur. Vnde Pla Sicula
 to de rep. li. 3. ſyracuſanā amice mēſam & ſiculā in obſonijs mēſa
 uarietate nō uideris apph̄are, ita D. Erasmus cēturia. 2. chi
 liadis. ij. ¶ Latu. i. natiuitate & etate, abltūs ſolus in uſu eſt
 teſte Seruio. Muccus eſt nariū inūdicies, ide muccoſus muc Muccus
 eo plenus & obſitus. ¶ Phaō traijciendis uiatoribus de ripa Phao
 in ripā uictū ſibi q̄ritauit, cūq. ſemel Venerē nullā promiſſa
 mercede tr̄ſuexiſſet ignorās qd̄ dea eſſet ab ea dabaſtrum
 unguētō plenā mercedis loco accepit, quo cū ſe p̄xiſſet for
 moſiſſimus oīm mortaliū apparuit, atq. a Sapho poetria ce
 leberrima adamat⁹ poſt tāq. mechuſ interſect⁹ eſt. ¶ Chios Chios
 inſula eſt i mari ægæo leſbo uicinā, quæ paruo freto ab aſia
 diuiditur. ¶ Procax id eſt pteruus & cōtumelioſus. Proca. Proca
 ri ueteres petere dicebāt. Vnde procax ipudens in petendo
 & Liſtius ſiue libidinoſus. et quia ipudice mulieres ne uer
 bo q̄ ſe turpibus & mordacibus abſtinēt. Procacia cōtume
 lia dicitur

Pbrix

Ille dicitur & prociac cōtumeliosus & proteruus. **Pbrygia** uir ex Pbrygia. Est aut Pbrygia regio minoris Asiae, & ea est Troia puincia, cuius caput Illiū fuit oī regis Priami.

Demeritor.

Femina uero dicitur pbrygia. Vir. O uer & pbrygi. **Demeruerit**, deuiauerit, & de te tūmerēdo obligauerit, nā de mereri est meritis obligare. **Quinti**. Ut pleniori obsequio de mererer amātissimos mei. Nec capitur demereri p malefacere, ut uulgi putat, sed cōmeremur malis, meremur bonis,

Perditus

ut uult **Dons**. **Perditus** dicitur qis oē socius est traditus teste **Valla**. Nā p in cōpositione aliqñ capitur in malū. **Inuentus**. **S. Libera** si dētur populo suffragia q tādītus ut dubitet **Seneca** preferre **Neroni**. **Inter patricios**. **Patricij** dicuntur pgenies senatorū, q patres, uel ab etate, uel a curae similitudine appellabātur. **Plebei** aut patricijs opponēbātur.

Codrus.

Codrus Atheniensij dux cū bellū esset cū **Laconibus**, extaretq; oraculū illis posse uicere, quorū dux ī bello caderet, sumpta humili ueste iuxta hostilia castra iurgio hostes se la cessiuit, ut incognitus neciretur. hōc **Serui**. unde hostes cognito **Codri** corpore p annulū quē gestabat, sine praelio discesserūt. Hinc cū quempiam generosissimum significare uolumus, dicimus **Codro** generosior.

Veneris & Cupidinis

VE.

Quid tādē ī causa est **Cupido**, ut quū reliquos deos oīs adortus expugnaris **Iouē** ipsum **Neptunū**, **Appollinē**, **Iunonē**, m: deniq; matrē, ab una **Minerua** tēperes, utq; aduersus hāc nec ullū habeat incedū tua fax, & iaculis uacua sit pharetra, tū & ipse arcu careas, neq; iaculari noris? **CVPI**. Egdē hāc metuo

hæc metuo mater, est enim formidabilis truculētoq; a. 14.
spectu, ac ferocitate quadā supramodū uirili. Proīa
de si qñ tēso arcu petā illā, galeæ cristā quatīēs, ex-
pāpēs facit, moxq; formidine tremere occipio, sic ut ar-
ma mihi ē manibus excidāt. V E. Atq; Mars an nō
erat hæc formidabilior? Et hūc tū superatū examas-
sti. C V. Imo ille cupide me recipit, atq; ultro etiā in-
uitat. Verū Mincrua semp adductis supcilijs obser-
uat. Quin aliqñ temere ad illā aduolauī facē ppius
admonēs. At illa, siqđē ad me accesseris inq; p parē
tē Iouē quouis modo te cōfecero, aut lācea te trāssu-
gā, aut pedibus arreptū in tartara dabo præcipitem,
aut ipsa te discerpā plurima itē id genus cōminaba-
tur. Ad hæc acribus obtuetur oculis, postremo & in
pectore faciē quadā gestat horrēdā uiperis capillo-
rū uice comatā. Hanc nimirū maximopere formido.
Territat enim me fugioq; quoties eā aspicio. V. Esto
sane Mincruā metuis ut ais, atq; huius gestamē gor-
gona reformidas, idq; cū Iouis ipsius fulmen nō for-
midaueris. Ceterū Musæ q̄ ob causam abs te nō fe-
riūtur, atq; à tuis iaculis tute agūt. Nū et hæ cristas
quatīūt aut gorgonis prætēdūt? C V. Has qđē re-
uercor mater. Sunt enim uultu pudico ac reuerendo,
præterea semp aliquo tenētur studio, semp cātiōibus
aīm intentū gerūt. Quin ispe etiā nō raro illis assi-

sto, carminis suauitate delinitus. VE. Esto nec has
adoriris, propterea q̄ sint reuerēde, & Dianā qua
tādē grā nō uulneras? CV. Vt breuiter dicā, hanc
ne deprehēdere qdē usquā sum potis q̄ppe ppetuo p
mōtes fugitante. Ad hēc alterius cuiusdā sui cupi
dinis illa tenetur cupidie. VE. Cuius o gnate? CV.
Nēpe uenatu ceruorū & binnulorū, quos insecta
tur ut capiat, ac iaculo figat. Ac prorsum tota rerū
huiusmodi studio tenetur. Tāmeti fratrem eius, qui
nimirū arcu ualet, & ipse feritq̄; e minus. VE. Te
neo gnate, eū sepe numero sagitta uulnerasti.

Cupido

¶ Cupido Martis et Veneris fuit filius, quē delusi ueteres in
gēis potētie amoris esse deū uoluerūt. Pige batur puer im
berbis, cecus, alatus, facē gestās & sagittas, quarū una cu
spide aurata uulneratos ad amorē, altera plōbea ad odium
ipellit, quorū omniū rationē pulcherrimis uersibus Pius pō

Iuppiter

tifex & Merullus in goniosissime cōplexi sunt. ¶ Iuppiter,
Iuno, Neptunus, & Pluto Saturni & opis filij fuerūt. Ve
rū Iuppiter Iunonē sororē suā cōdē secū partu editā uxo
rē duxerat, & cū Plutone Neptunoq̄; fratribus regnū par
titus, olympū sibi referuās habitauit, q̄ insignis stupris et ad
ulterijs fuerit, nō ipse tātū sed & reliqua gētilium ceterua
poetarū carmina psonāt, & numerosa ex uarijs mulieribus

Appollo.

suscepta soboles docet. ¶ Appollo et Iouis et Latonē filius
a poetis dicitur medicīe artis repertor, diuinitatus deus,

Minerua

& musarū p̄fes. Minerua sapientiē dea, & oīm bonarū
artiū inuētrix appellatur, hanc dicūt postea Iouis filiā sine

matre,

matre, ita q̄ cū Iuppiter uideret Iunonē uxorem suā nō se is
 rēte liberos, p̄cusso capite armatā Minervā emisit. Qui. m. 3.
 faſtorū. An q̄ de capitis fertur sine matre paterni Vertice
 cū clypeo p̄fluiffe suo. Eadē dicitur bellī iuētrix et p̄riceps,
 hāc toruā oculis, & armis insignē, lōgāq̄ bastā cū cristallū
 no clypeo in quo erat caput Medusae ferre dicūt poet. &. De
 qua re talē fingunt poet. & fabulā Medusa una gorgonū cū
 a neptuno in tēplo Minervae stuprata esset, irata dea ne tātū
 crimē multū maneret, crines eius q̄ in Neptuno placuerat,
 in angues vertit, deditq̄ ut eā aspiciētes in saxa uerterētur.
 Hāc postea Perseus, Iouis Danae & filius, acceptis talaribus
 et falcato ense Mercurij, itē scuto Palladis, Medusa n unico
 ictu uicerunt. Vnde Pallas ut terribilior hostibz uideretur,
 Gorgonis caput i suo clypeo gestauit. Qui. Gorgoniū crinē
 turpes mutauit in hydros, Nūc quoq̄ ut attonitos formi.
 ne terreat hostes Pectore in aduerso, quos fecit sustinet an
 gues. ¶ Pharetra theca sagittarū. Inde Cupido pharetratus Pharetra
 dicitur. ¶ Supercilijs. Ciliū est superius oculi operinētū. In Superciliū
 sup̄ciliū infima pars frōtis quae p̄trecinet oculo, et quoniā
 illō multis modis animū indicamus, ponitur p̄ grauitate, et
 etiā supbia. Minerva ergo supercilijs adductis, i. cōstrictis, qd
 irati facitāt, obseruat. i. notat et custodit attētissie ne amo
 ris iaculo eā ferā. ¶ Temere aduerbiū est qualitatis signifi. Temere
 eā stulte, incōsiderate, siue sine causa. Seneca in octia. Nihil in
 p̄pinquos temere cōstitui decet. Qui post Ciceronē nati sunt
 temere p̄ fere acceperūt, Teste Valla. ¶ Tartarus p̄prie est lo Tartarus
 cuius infimus infernōrū. ¶ Musae ut dicit Hesiodus ex Ioue et
 Mnemosina hoc est memoria natę sunt, & sunt nouę quarū
 nomina & inuenta sic p̄currit. Verg. Clio historias inuenit.

Meiopone

et si

Melpomē tragœdiis, Thalia comœdiis, Euterpe tybiis, Terpsichore psalteriū, Erato geometriā, Calliope literas, Urania astrologiā, Polymnia rhetoricā, Diana Iouis filia ex Latona eodē partu cū Appollīe nata dicitur, q̄ uirginitatis studio, boīm cōsortiū fugiēs syluas incolebat uenationi intēta, quare cū arcu & pharetra illā incesisse scribūt poetæ. Vergi. Illa pharetrā fert humero. Plurima id genus sane q̄ eleganter p̄ eius generis plurima dicimus & oē genus p̄ oīs g̃n̄s. Vnde Gel. scripsit Aristo. libros esse elegātiarū oē genus refertos. Tācti fratrē eius subaudi serio iaculis amoris, est enī Martis ac Mercurij. Mars. (Aposiopisis

A Vdistin Mercuri cuiusmodi nobis minatus sit Iuppiter, q̄ superba? quāmiq; dictū absurda? Ego, inquit, si uoluerō, catenā ex æthere dimittam, unde si uos suspensi me uī detrabere conemini luseritis operā. Nunq̄ enī me deorsum trahetis. Cōtra, ego uos uelim in altū attrahere, nō uos modo uerū etiā tū terrā ipsam, tū mare pariter subuectū in sublime sustulero. Ad hæc alia permulta quæ tu quoq; audisti. At ego siq̄dē cū uno quolibet singulū at̄ cōferatur, ita præstatiōrē eū esse, uiribusq; superiorē, haud quāq; negauerim, uerū unū tā multis pariter ī tātū ancillere, ut eū ne pōdere q̄dē uīcere queamus, etiā ac mare nobis adiūxerimus id neutiq; crediderī. MER. Bona uerba Mars. Neq; enī sat tutū est ista loqui ne qd̄ forte mali nobis hæc petulātia cōciliet. MA. An uero credis apud quēlibet hæc dicturum me? Imo

me? Imo apud te solū id audeo, quē linguae cōtinē. 16
tis esse sciebā. Sed qđ mibi maxime ridiculū uideba-
tur, tū quū hęc minitātē audirē haud quē a apud te
reticere et enī meminērā quū nō ita multo ante Nep-
tunus, Iuno, ac Pallas, motā aduersus eū seditione
machinarētur cōprehēssū illū ī uīculā cōijcere, quā
topere formidarit, utq; in oēm speciē sese uerterit.
Idq; cū tres dūtātaxat essēt dij. Quod ni Thetis mise-
ricordia cōmota, Briareū Cētimanū illi auxiliatū
ēccruiisset, ipso pariter cū fulmine ac tonitru uin-
ctus erat, Hęc reputāti mibi ridere libebat eius ma-
gniloquētiā, iactātiāq;. MER. Tace, Bona uerba.
Neq; enī tutū ē istā uel tibi dicere, uel audire mibi.
¶ Mars bellī deus, Iunonis fuit filius absq; patre, ut scribit Mars
Ouid. in Fab. Nā Iuno cominota qđ Iuppiter absq; muliere
Minerū cōcussō capite emisisset ad oceanū perrexit cōsiliū
sumptura quo pacto & ipsa sine uiro cōcipere posset: sed in
itinere cū desidisset lassā a dea flora uxore Zephiri est edo-
cta in cāpis olenijs florē esse quo tacto repente cōciperet, id
postq; fecisset Martē cōcepit, & peperit, hic deus tam dirus
atq; cruētus inter alias multas Venerē adamauit, & Cupi-
dinē genuit. ¶ Lusuritis operā hoc est inaniter laborabitis.
Terē. in Phor. in illis opa luditur, hoc est pditur & frustra-
tur, & est puerbialis locutio ī laborātē inaniter. ¶ Cōtra. i. Contra
ē diuerso cōtrario. Et est aduerbiū. Verg. in. 1. aenei. Sic Ve-
neris cōtra sic filius orsus. Aliq; etiā cōtra aduerbialiter ca-
pitur & significat ex opposito, cōtra putāt doctores Lati-
ni nō dici.

*Briareus ne non dici. ¶ Briareus fuit titanis & terre filius fraterq;
Cotti et Gygis ceterum unus Iouisq; amicus, de quo Theodocius
talē fabulā refert, quod cōmoti dii aduersus Iouē Iuno pu
ta & Neptunus unus cū Pallade in domo Nerei patris Theo
tidis deliberauerūt cathenā facere & dormienti Ioui inhi
cere, quod Thetis Nerei filia & mater Achillis cælū ascen
dens Ioui retulit, & secū Briareū Ioui auxiliatū adduxit,
quē cū uidisset cōlurati eo qd fortissimus estimaretur cōse
ssim a cæptis desistere et sic tutatus est Iuppiter. Latini autē
poetæ scribūt Briareū Iouis & deorū hostē isefissimū su
isse, eūq; ī foribus iserni excubias agere, ut scribit Vir. l. 6.*

Mercurij & Maia.

MER.

E St uero mater deus quisq; ī cælo me misereor?
MA. Caue ne qd istiusmodi dixeris Mercuri.
ME. Quid nō dicā? q quidē tātū negociorū solus
sustineā, qbus delassor in tā multa ministeria distra
ctus? Nā mane p̄tinus surgēdū est mihi, statiq; utra
rēdū cenacu' ū, u' i dii cōpotāt. Tū ubi curiā in qua
cōsultāt undiq; strauero, ac singula ita ut eporter
cōposuero, Ioui necessū est assistere, ac p̄ferēdis illi
us mādatis toto die rursū ac deorsum cūsticare, ī
sup cū redeo, pulueru' ctus adhuc. Ambrosiā appo
nere cogor. Porro priusq; nouitius iste pocilator ad
uenisset, ego nectar etiā ministrabā. Quodq; est oīm
indignissimū, soli oīm ne noctu qdē agere quietē li
cet, uerū id quoq; tēporis necesse habeo de functorū
animis ad Plutonē deducere, manūq; gregi me ducē
præbere,

præbere, tum autem & tribunalibus assistere. Neque enim mihi sufficiebant scilicet diurna negotia, dum uersor in paleis, dum in contionibus preconis uices ago, dum oratores instruo, ni hæc quoque prouincia accedat, ut simul etiam umbrarum res disponam. Atqui Leda filij alternis inter ipsos uicibus apud superos atque inferos agitant mihi necesse est quotidie, tum hoc, tum illud pariter agere. Deinde duo illi Alcmena & Semele miseris prognati mulieribus, ociosi in cōuinis accubunt, at ego Maia Atlantide progenitus illis ministro scilicet. Quin nunc cum recens Sidone & Cadmi filia reuersus essem. Nam ad hæc me legerat uisum quid ageret puella, priusque respiciasset, & adhuc anhelum de uia uersum ad Argos emanauit uisurum, qui cum Danae ageretur. Rursum inde in Bœotia profectus inquit, obiter Antiopam uisito, adeo ut plane iam pariturum me negarim, quod si mihi licuisset, iubens profecto fecissem, id quod solent ij qui in terris duram seruiunt seruitutem. MAI. Missa fac ista gnate. Decet enim per omnia a more gerere patri, cum sis inuenis. At nunc quo iussus es argos contendere. Deinde in Bœotiam, ne si cessaris sucrisque lentior, plagas etiam auferas. Nam iracundi sunt qui amant.

¶ Maia Atlantis ex Pleione coniuge filia Ioui concubuit atque

Lucia. Dialo.

C 1

ex eo per

ex eo peperit Mercuriū, quē Iuno prae omnibus pelliculis
adamauit, ita ut Mercurium mox natum suis uberibus la-
ctauerit, sicque diuino lacte perfusus (licet ex mortali natus)
imortalis tamen effectus est, dictusque est Mercurius deus
facundiae, mercatorum, palestra, futurum. nūciusque inter
pres deorum, galero tegitur, alata fert talaria, et uirgam
caduceum quae animas ut scribit Verg. ille euocat orco pal-

Protinus lētes alios sub tristia tartara mittit. Et Protinus per i aduer-
Protenus bium est temporale, id est statim. Protenus per e aduerbium
locale, id est porro tenus, author est Caper Grammaticus.

Cornacu- Et Cornaculum locus appellatur ubi cenamus, ut author est
lum. Varro, sed postquam in superiori parte cenitare ceperunt
superioris domus uniuersa cornacula dicta sūt. Et cenatio
locus in una adiu in parte ad cenam sumendam. Et Ambro-
siam pro deorum cibo et unguēto usurpant poetae, nec te-
mere, quia αμρτοιο dicitur immortalis. Martia. Iuppi-
ter ambrosia satur est et neclare uiuit, i. de neclare. Apulei.
in. 6. Tunc poculum neclaris quod uinum deorum est. Et ca-
pitur etiam ambrosia pro herba quae alio nomine artemisia
dicitur. Et Nouicius pocillator, id est Ganimedes: fuit autem

Ganimedes Ganimedes Trois regis Dardanorum filius, et ob admiran-
dam pulchritudinem a Ioue in formā aquilae raptus, quem
Iuppiter pincernam suam fecit amotis Hebe Iunonis filia,
eo quod iam Ioui apud Aethiopas concessanti ministraret, ca-
dens corporis sui obscena omnia superis monstrauit, et Pa-
lestra dicitur a nostris luctatio. Vergi. Corporaque agresti
nudant praedura palestra. Capitur etiam pro loco ubi exer-
cebantur palaestrae. Et In concionibus, concionem tria signi-
ficare docet

scire docet Aulus Gellius, locum suggestum; unde uerba 18
 fierent. Item significare extum populi assidentis. Item ora-
 tionem ipsam que ad populum dicitur. In concionibus, hoc
 est, in conuentu et congregatione multorum. Mercurius
 preconis agit, dum Iouis et maiorum mandata populo ere-
 nunciat. Leda filij Castor et Pollux. Cum Castor in pugna
 aduersus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalita-
 tem cum illo comunicauit, et impetrauit a Ioue ut alter-
 natim uiuissent. Vergi. in sexto. Si fratrem Pollux alterna
 morte redemit. Quid illi Alcmena. Et id est, Hercules et
 Bacchus, Nam Hercules fuit Iouis Alcmenæ filius, Bacchus
 uero Iouis ex Semele Cadmi filia. ¶ Sidon oppidum est Phœ- sidon.
 nicie regionis, et apud Sidonem et Tyrum Cadmus cum
 Phœnice regnasse scribit Eusebius. Cadmi filie quatuor fue-
 re Semele, Agave, Autonoe, et Ino cum Semele Iouem co-
 cubuisse uulgatum est. ¶ Danæ Acrisij Argiuorum regis filia Danæ
 a p̄re in quadam turri conclusa fuit ob id quod responsis habuit se
 manu eius quæ ex filia nasceretur moriturum, ad hanc Iuppiter
 (cui alia non pateret uia) aureum utrum ex tegulis periplum in
 gremium eius se cadere permisit, quæ ex eo compressa Per- Argos
 seum genuit. ¶ Argos nomen est unius regiuncule in Græ-
 cia. Unde Græci Argiui dicti sunt, fuit et nomen aliquot
 oppidorum Græciæ, et est in singulari neutri generis, in plu-
 rali uero masculini. ¶ Obiter aduerbium est et significat in
 transcurso transeunter, et quod ku'gō dicitur incidenter
 quasi præter propositum, dictio composita ab ob et iter.
 ¶ Antiopa Lyci thebarum regis uxor fuit Asopi filia, uel ut
 alij uolunt, Nyctæi, hanc Iuppiter in satyrum conuersus gra-
 uidam fecit, quæ Zetum et Amphionem ex eo compressu peperit.

VENERIS & CVPIDINIS.

VENVS.

CVPIDO gnate? uide que facts flagitia. Non
iam de his loquor, que te impulsore morta-
les in terra uel in se quisque, uel inuicē alij in alios
faciunt, uerum de his ago, que apud superos quoq;
designas, qui quidē Iouem ipsum cogis uarias assu-
mere formas, in quodcunq; tibi pro tempore uisum
fuerit, cum uertens. Tum Lunam ē cælo deuocas.
Quin & Solem aliquoties compellis lentum apud
Clymenem cessare aurigandi muneris oblitum. Nā
quidquid iniurie in me matrem etiam committis, au-
dacter ac tanq̃ tuto facis. Verum tu quidē o deorū
omnium confidentissime, Rbeam insuper ipsam iam
anum, præterea deorum tam multorū parentem, eo
perpulisti, ut Pusionem adamet, atq; in Phrygium
illum adolescentulum depereat, ac tua iam opera in-
sanit, iunctisq; leonibus, adhibitis item Corybanti-
bus, quippe qui & ipsi furore quodam sint afflati,
per Idam montem sursum ad deorsum oberrat, ipsa
quidem artis amore ehulans. Cæterū Corybantum
alius suum. Nā ipse penē ense desecat, alius demissa
ccma per montes fertur insanus, alius cornu canit,
alius tympano tonat, alius cymbalo perstrepat, bre-
uiter omnis

inter omnis undiquaq; Ida tumultus, atq; insana 19
 plena est. Proinde cuncta timeo. Metuo ne tale quid
 accidat, quandoquidem te produxi, malū ingens, ut
 si quando resipiscat Rhea, uel potius si pergat insa-
 nire, Corybantibus imperet, ut te correptum discer-
 pant, aut leonibus obijciant. Hic me sollicitat metus
 q̄ uideā tibi periculum imminere. C. Ocioso animo
 esto mater, siquidē leonibus etiā ipsis iam familiaris
 sum factus, ita ut saepenumero cōscensis eorum ter-
 gis, prebensaq; iuba, equitis ritu insidens illos agitē.
 At uero illi interī mihi caudis adblādiūtur, ac ma-
 num ori inseriam receperant, ambuntq; deinde mihi
 reddunt innocuā. Porro Rhea ipsi qm̄ tandem uaca-
 uerit, ut me ulciscatur, quū in Atte sit tota? Postre-
 mo quid ego pecco, quū res pulchras, ut sunt offero
 ac demonstro? uos ne appetite res pulchras. Quare
 his de rebus ne in me crimen conferte. Num uis ipsa
 tu mater, uti neq; tu posthac Martem ames, neq; ille
 te? V.E. Vt es peruicax, & nulla in re nō superas.
 Attamen horum quae dixi aliquando memineris.
 ¶ Designare uetustissimo significatu est rem nouā facere in u. Designo.
 trāq; partem & bonam & malā sicuti docet Donatus enar-
 rans illud Terētij in Adel. Nam illa quae facta sunt omitto,
 modo quid designauit fores effregit. ¶ Varias formas. Nam
 Iuppiter impatientia amoris se uertit in taurum, in aquilā,
 C 3 in olorem,

- in olorem, satyrum, amphi-
Endimio tri-tem, aurum, ignem, pastorem
 serpentem, ut scribit Ovidius in sexto meta. Endimion pastor
 fuit admodum formosus, cum in Lamio Carie more aliquando
 obdormisset a Luna deosculatus est quae in eius amorem
 exacerat, ita ut fratri bigas suas agitandas dederit. Seneca
 in hypolyto. Arsit obscuri dea clara mundi nocte deserta
 nitidosa fratri tradidit currus aliter regendos &c.
- Clymene** Clymene fuit Oceani & Tethyos filia & quia forma praestabat
 Soli placuit ex quo concepit Phaetontem & sorores eius.
 Aurigor, rego, moderor. Valla, Hecitori aliquis fratrum
 fere aurigabatur currum. Aurigandi, aurigari, est
 currum regere. Laurentius Valla, Hecitori aliquis fratrum
 fere aurigabatur currum.
- Rhea** Rhea quae & Cybele & Berecynthia
 & Ops dicitur, filia fuit Caeli, & Vestae & Saturni fratris
 sui coniunx. Hanc poetae Iouis & aliorum plurimum deorum mater
 dixerunt, eique quadrigam a quatuor leonibus tractam as-
 signauerunt, & capiti eius turratam coronam, & septem manibus
 addiderunt. Et cum incederet, sacerdotes dicti galli tym-
 bana tangentes & ara precedebant, et Corybantes arma-
 ti illam ambibant. Atyr puer Phrygius admatum a Rhea ma-
 tre deorum, eum ei castitatem promississet quam non seruauit,
 in furorem uersus seipsum excastrauit.
- Pusio** Pusio dicitur
 proprie paruus puer. Cice, in oratione pro Celio. Pusio cum
 maiore sorore cubitauit. Veteres eundem Pusum & Pusam
 puellam dixerunt. Capitur tamen saepe pro scorto masculino.
- Corybantes** Corybantes sacerdotes sunt Cybeles sive Rhae qui in sa-
 crificijs matris deorum armati saltantes casti & puri sunt as-
 sumpti corybantes autem appellati quod inter saltandum capita iacere.

DORI.

DORIDIS de GALATEAE.

20

DORIS.

FORMOSVM amantem Galatea, nempe sic
 lum istum pastorem, aiunt amore tui deperire.
 GA. Ne ride Doris, etem qualis qualis est, Neptu-
 no p̄re p̄gnatus est. DO. Quid tū postea, si uel Io-
 ue ipso sit progenitus, quum usq; adeo agrestis atq;
 hispidus appareat, quodq; est omnium deformissi-
 mum unoculus? An uero credis genus illi quicq; p̄-
 futurum ad formā. GAL. Ne isthuc quidē ipsum,
 quod hispidus est atq; agrestis ut tu uocas illum de-
 format, quin uirile magis est. Porro oculus media
 in fronte decet etiā, quo quidem nihilo segnius cer-
 nit quam si duo forent, DORIS. Videris Galatea
 non amantem habere Polyphemū, sed illum potius
 adamare, sic eum pr̄dicas. GALA. Equidē haud
 adamo, sed tamen insignem istam uestram insultan-
 di opprobrandiq; petulantiam ferre non queo. Ac
 mihi nimirum inuidencia quadam isthuc facere ido-
 demini, propterea quod ille quum fore aliquē forte
 aliquando gregem pasceret suum, nosq; ē littoralē
 specula in littore ludentes cerneret in p̄minentibus
 etne pedibus qua uidelicet iter mōtē & mare litus
 sese i lōgū porrigit, uos ne aspexeris qdē at ego oīm

C 4

una uisa

una uisa sum formosissima, eoque in unam me con-
iicerit oculum. Ea res uos male habet. Nam argu-
mentum est, me forma præstantiorē esse, ac dignio-
rem, quæ amur, uos contra fastiditas esse. DORIS.
An isthuc tibi putas inuidendum uideri, si primum
pastori, deinde lusco formosa uisa sis? quanquam
quid aliud ille potuit in te probare præter cando-
rem? is illi placet opinor quod caseo et lacti assue-
uerit, proinde quicquid his sit simile, id protinus
pulchrum iudicat. Alioqui uti libebit scire, qua sis
facie de scopulo quopiam in aquam si quando tran-
quilla steterit despectans temetipsam contemplare,
uidebis aliud nihil nisi perpetuum cadorem, uerum
is quidem non probatur, nisi rubor admixtus illi de-
cus illi tinxerit. GALA. Atqui ego illa immodice
candida, tamen eiusmodi habeo amanti, quam in-
terim è uobis nulla sit quam uel pastor, uel nauta,
uel portitor aliquis miretur. Ceterum Polyphe-
mus (ut alia ne dicam) etiam canendi peritus est.
DOR. Taceo Galatea, audiuius illum canentem
cum nuper pruriret in te, sed o sancta Venus asinu
rudere dixisses. Nam lyra corpus simillimum erat
ceruino capiti ossibus renudato, tum cornua pinde
quasi cubiti præminēbat. Is iunctis iunctisque fidibus ne
stirui qui.

sonus quidem admonem agreste quiddam & abso. 27
num cantabat, quasi aliud interim ipse uoce, ca-
neret, aliud lyra succineret. Ita ut temperare nobis
requireremus, quin rideremus, amatoriam illam can-
tionem. Nam Echo ne respondere quidē illi uoluit
balati, quum sit adeo garrula, imo puduisset si uisa
fussset stridulum illius & ridiculum cantū imitari.
Ad hæc gestabat in ulnis amasius iste delicias suas
uisi catulū pilis hirtum ipsi non dissimilem, quis au-
tem non inuideat tibi amicū istum Galatea. GA.
Quin tu igitur Dori tuū ipsius amicū nobis com-
monstra qui meo sit formosior, quiq; doctius ac me-
lius uel uoce canat, uel cythara. DOR. Mibi quidē
nullus est amator, neq; me hoc nomine tacto, quasi
sim uehementē amabilis, utrū tamē istiusmodi amicū
qualis est Polyphemus nempe totus hircum olens,
tum crudis uictitans carnibus, et hospites siqui ap-
pulerint deuorans, tibi habeas, eumque tu mutua-
um ames.

¶ Sicilia regio est fertilissima olim Italiæ cōiuncta, nunc ma Sicilia.
ri discretā, inde scylus pastor dictus est. ¶ Polyphemus cy- Polyphes-
clops cui oculus duntaxat unus in fronte quod in Sicilia mus.
pasceret oues, de huius inusitata magnitudine, crudelitate
in hospites quū tuq; Vlyssis quo eū cecauit Virg. in. y. ene.

¶ Ouidius. 14. Metamorphoseorū graphice scripserunt.

DORI

C 2

¶ Doris

¶ Doris *nympha est seu dea maris oceanī & tethyos filia*
ponitur pro aqua interdum ueluti pleraz nomina deorum
dearum. & inuentorum pro rebus uel inuentis uel quibus
presunt. ut Terētius. Sine Cerere & Baccho friget Venus.
¶ Hydus *proprie setosus dicitur, horrorem tamen quē-*
dam denotat qui uel natura uel incuria accidit. Vnde Poly-
phemus apud Ouidium in. 19. Barba uiros decet hircusque
corpore setæ. Et Diogenes interrogatus cur tam prolixam
barbam nutriret, ut hanc tangens respondit meminermi me
uirū esse. & Insulto præter alia significat irridere. ¶ Oppro-
Oppro *brare est conuiciari & cōtumeliose aliqua cuiusā obicere.*
Specula. *Hinc opprobrium ignominia dedecus. ¶ Specula locus est*
aditus & emiens unde procul liceat uidere & speculari.
Aethna *¶ Aethna mons est Siciliæ per petuū igne incensus, qui flammam*
cinerem, & fauillas frequenter euomit. In hoc Cyclo-
pes dicuntur Ioui fabricare fulmina. ¶ Lacere oculum in
alium est amoris causa & beneuolentiæ quemplam blandæ
aspicere. ¶ Malehabere quandoque est uexare & torquere:
interdum ægrum esse & morbo laborare. Immodice non
modice sed multum. Candorem perpetuum, bene & conue-
nienter expressit colorem eximie album, & Galatea dicitur
Pruria. *quasi lachus deæ. ¶ Prurire proprie est uiri desiderio & ap-*
petitu confricande sese. Pruritus talis naturæ appetitus:
transsumitur hic, ut libidinem notet, quæ homo lasciuens
Ecbo. *in mulieris concupiscentiam ardescit. ¶ Ecbo dea est quæ*
clamantibus respondet. Physici uocant repercussionem soni
ex obiectu laterum loci cauernosi aut concavi. ¶ Hircum
olere est fetere more hirci.

DIOPENIS ET ALEXANDRI.

DIOGENES.

QVID hoc rei est Alexander? Ita ne defunctus
es tu quoque peri de atque nos omnes? **ALEXAN.** Vides nimirum Diogenes. Tameſi miran-
dum non eſt, ſi homo cum fuerim defunctus ſim.
DIOG. Num ergo Iuppiter ille Hammon mentie-
batur cum ſe ſuum filium eſſe diceret, an uero tu
Philipppo patre pgnatus eras? **ALEXAN.** Haud
dubie philippo. Neque enim obiiſſem, ſi Hammon
parente fuiſſem progenitus. **DIOGE.** Atqui de
Olympiade etiam conſimilia quedam ferebantur,
puta draconem quendam cum ea fuiſſe cõgreſſum,
uiſumque in cubiculo, ex eo grauidam peperiffe te.
Porro Philipppum errare, falliq; , qui ſe tuum patrẽ
eſſe crederet. **ALEXANDER.** Inaudieram qui-
dem & ipſe iſta quemadmodum tu, at nunc uideo
neq; matrem, neq; Hammonios illos uates ſani quic-
quam aut ueri dixiſſe. **DIOGENES.** Attamen
iſtiad illorum mendaciũ Alexander ad res gerendas
haud quaquã tibi fuit inutile, propterea quod uul-
gus te uerebatur, metuebatq; , quum deum eſſe crede-
ret. Sed dic mihi, cuiam tam ingẽs illud impertum
moriens reliquiſti? **ALEXANDER.** Id equidem

ignoro

ignoro Diogenes. Celerius enī ē uita submouebat,
q̄ ut esset ociū de illo quicq̄ statuēdi, prāter id unum
qd̄ moriēs Perdiccæ annulū tradidi. Sed age quid ri-
des Diogenes. DIO. Quid mi rideā. An non memi-
nistī quid Graci fecerint, quū nuper tibi arrepto im-
perio, adularentur, principēq̄ ac ducem aduersus
Barbaros diligerēt? Nōnulli uero in duodecī deorū
numerū referrēt, ac phana cōstituerēt, deniq̄ sacra
facerent tanq̄ draconis filio. Sed illud mibi dicito.
Vbi te sepelierūt Macedones? ALEX. Et iam dū
in Babylōe iaceo tertiū iam diē. Porro Ptolemeus
ille satelles meus, si qñ detur ociū ab his rerū tumultu-
sibus quæ nunc instāt, pollicetur in Aegyptū depor-
taturū me, atq̄ inibi sepulturum, quo uidelicet unus
sū ex dijs Aegyptijs. DIOG. Nō possum nō ridere
Alexander, q̄ quidē te uideam etiā apud inferos de-
sipientē, sperantemq̄ fore, ut aliquē uel a nubis fias,
uel Osiris. Quā tu spes istas omittis o diuinissime,
neq̄ enim fas est reuerti quemq̄ qui semel paludem
transmisserit, atq̄ intra specus hiatum descenderet.
Propterea qd̄ neq̄ indiligēs est Aeacus, neq̄ cōtem-
nendus Cerberus. Verū illud abs te discere puelim,
quo feras aīo, quoties in mentē redit, quāta felici-
tate apud inferos relicta buc sis pfectus, puta capi-
tis custo-

his custodibus, satellitibus, ducibus, tū auri tanta ui,²³
ad hoc populis q te adorabāt. Præter ea Babylone
Bactris, immanibus illis beluis, dignitate, gloria,
deinde quod cminebas conficius, dum uectareris,
dum amiculo candido caput haberes reuinctum,
dum purpura circumamictus esses? Nunquid hæc te
discrutiāt, quoties recusant aīo? Quid lachrymas
stultæ. An nō id te sapiēs esse docuit Aristoteles, ne
res eas quæ a fortuna pfiscātur stabiles ac firmas
existimares. ALEX. Sapiēs ille? quū sit assētatorū
oīm pditissimus. Sine me solū Aristotelis facta sci
re q multa a me petierit, quæ mihi scripsit, deinde
quemadmodū abusus sit mea illa ambitio, qua cu
piebam eruditione cæteris præstare, quū mihi palpa
retur interim, at prædicaret me, nunc ob formā, tā
quā & ipsa summi boni pars quædam esset, nūc ob
res gestas atq; opes. Nam has quoq; in bonorum nu
mero collocādas esse cōsebat me sibi uitio uerteretur,
qd eas acciperet. Plane præstigiosus uir ille quidem
erat ac fraudulētus o Diogenes, quāq; illud fructus
scilicet ex illius sapientia fero, qd nunc pinde quasi
summis de bonis excrucior, ob ista quæ tu paulo an
te cōmemorasti. DIO. At scin quid facies? Ostēdā
tibi molestia istius remediū. Qñquidem his in locis

ueratrū

ueratru nō prouenit, fac ut Lethei flum̃is aqua aui
dis faucibus attrahēs bibas, iterūq; ac saepius bibas.
Atq; eo pacto desines de bonis illis Aristotelicis dis
scruciari. Verū enim Clitum etiā illum, & Calisthe
nen uideo, cumq; his alios cōpluris raptim huc sese
ferentem, quo te discerptant, pœnasq; sumāt ob ea
quæ quōdā in illos cōmisisti, quare fac in alterā hāc
ripam te conseras, & crebrius (ut dixi) bibas.

Hammos ¶ Hammos Græce arena. Hammon arenarius, Epitheton Io
vis, q̃s Iuppiter colebatur in loco arenoso & extremo Ly
bie, quomodo Appollo Clarius est dictus, q̃ coleretur in in
olympias sula Claro. ¶ Olympias regina Macedoniæ mater Alexan
dri. Aliter tempus quinq; annorum apud Græcos, sicut apud

Erro. Latinos Lustrum spaciū est quinque annorum. ¶ Errare
est uerum pro falso, aut pro falso uerum, aut certū pro in
certo asserere, falsi, decipi. Hammonij uates, sacerdotes,
propheta Iouis Hāmonis. ¶ Perdica unus ex ducibus. Ale

Babylon xandri. ¶ Babylon urbs Caldeæ ingens & ampla, a turre
Babel, quod confusionem notat, etenim cum unica esset lin
gua, & homines turrim usq; sydera ædificata statuerent,
deus linguam eorum confudit, impietatemque pluralitate

Dij maio ideomatum flexit. ¶ In duodecim deorum, duodecim dij eo
res. rant selecti qui maiores gentiū dij dicebantur. Iano, Vestæ,
Minerva, Ceres, Venus, Diana, Iuppiter, Mars, Mercurius,

ægyptus Neptunus, Vulcanus, Appollo. ¶ Aegyptus regio Lybiæ ubi
perpetua est serenitas, atq; ea causa Nilus fluuius illam sin
gulis annis irrigat. Proque magnitudine inundationis cuius
aut cas

aut cariffia, aut uilitas Anone. ¶ Dñi Aegyptij idola i. 427 24.
 pro culta, quæ plurima erant. ¶ Anubis Mercurius i forma Anubis.
 canis ab Aegyptijs ueneratus. Alij filiū Ostridis quod canē
 inſigne geſſaret ſub canis imagine cultū dicunt. ¶ Oſiris rex Oſiris
 Aegypti, iādē i deos reſtus cū uxore ſua Iſide colitur ſub
 imagine bouis, quē Apin ceu Serapin appellāt, ppter ea qđ
 ab uxore poſt occiſe eius a fratre factā queſtus, & inuētus
 laceratus, ibidē poſtea reſtus bos creditus ſit fuiſſe Oſiris.
 ¶ Palus hic eſt aqua ſtagnans apđ inferos, de qua Ver. in. 6.
 anidos. Eacus unus inferorum iudex. Tres enim dicuntur Eacus.
 eſſe, Rhadamanthus, Minos, Eacus, omnes reges Cretenſes,
 & ob iniuſticiam filiū Iouis dicti, ob ſeueritatem autē apud
 inferos iudices exiſtimati. ¶ Baſtra regio Scythia, Ultra Baſtra
 Aſiriam, nomen quoq; urbis qua caput regionis eſt. Baſtri
 qui & Baſtriani populus loci illius, & declinatur Baſtra
 tantum pluraliter. ¶ Amiculum redimiculum, uitta quam
 teniam uocant, ¶ Ariſtoteles ſummus philoſophus, Alexan-
 dri præceptor. ¶ Palpari, adulari, aſſentari, ¶ Præſtigioſus
 uir ſaſcinator, uerſpellis, ueratrū, belleborus herba qua
 melæcholia purgatur, ad mēdis ſanitas cōcūiatur. ¶ Lethe Lethe.
 flumen inferorum, quod qui guſtat, omnium rerum obliui
 ſcitur. ¶ Clitus matris Alexandri filius, dux eius ſidiſſimus, Clitus.
 qui Alexandrū pugnātē ab ictu lethali ſeſe obijciens deſer-
 dit. Sed tandē ab ebrio Alexandro quod liberius patris Phi-
 lippi res geſſas extuliſet iterēptus. Calixenes philoſophus
 Alexandrū i Indiā ſequutus & ab eo trūctus naſū, manus,
 aures, more ſeræ in cauea recluſus fuit, quod ipſum non
 adoraret & adorantes barbaros irrideret.

MENIP.

MENIPPI ET CHIRONIS

MENIPPVS.

EQVIDEM inaudui Chiron te deus quum
 esses, tamen optasse mortem. CHI. Vera nimis
 sunt ista que audisti Menippe, planeque mor-
 tuus sum sicuti uides, quum mihi licuerit immorta-
 lem esse. ME. At que nā te mortis cupido tenebat,
 rei uidelicet, quam uulgus horreat. CHI. Dicam
 apud te, uirum neutiquam stultum atq; imperitum.
 Iam mihi desierat esse iucundū immortalitate frui.
 ME. Quid? an iniucundum erat te uiuere, lucemq;
 tueri. CHIR. Erat inquam Menippe. Nam quod
 iucundum uocant, id ego neutiq; simplex, sed uariū
 quiddam esse arbitror. Verum quum ego semper ui-
 uerem, atq; iisdem perpetuo rebus uterer, sole, luce,
 cibo, tum horæ eadem recurrerent, reliqua item om-
 nia, quæcunq; contingunt in uita, reciproco quoda-
 orbe redirent, atque alijs alia per uices succederēt,
 satietas uidelicet eorum me cepit. Neque enim in eo
 uoluptas est sita si perpetuo fruaris iisdem, sed omni-
 no in permutando posita est. ME. Prole loqueris
 Chirō. Cæterū hæc que apud inferos agitur uita,
 quinam tibi procedit, posteaquam ad hanc tanquā
 ad potiorem te cōtūlisui? CHIR. Haud insuauiter
 Menippe.

Menippe. Siqđē equalitas ipsa qđdā habet admo.²⁵
dū populare. Nihil autē interest, utrū in luce qđ agat,
an i tenebris. Præterea neq; sitiedū ē nobis quē admo
dū apđ supos neq; efuriendū, sed eiusmodi rerū oī m
egētia uacamus. ME. Vide Chirō ne temet ipse in
uoluas, neue eodē tibi recidat oratio. CH. Quāobrem
isthuc ais? ME. Nēpe si illud tibi fastidio fuit, qđ in
uita semp iisdē similibusq; rebus utendū erat, quum
hic itidē similia sint oīa, eundē admodū parient fa
stidiū. At de integro tibi querēda erit uite cōmuta
tio atq; hinc quopiā aliā in uitā demigrādū id quod
arbitror fieri non posse. CHIR. Quid igitur fa
ciundum Menippe. MENIP. Illud nimirum uti
sapiens quum sis, quemadmodum opinor, & uul
go prædicant præsentibus rebus sis contentus, neq;
quicquā in his esse putes quod fieri non queat.
Chyron centaurus Saturni & Philyra filius omnes sui tē. Chyron
poris bonitate & iustitia superauit, argonautarū cū qbus
nauigauit iudex & medicus Esculapium & Achillem me
dicinam docuit, quam & uirtutes herbarum inuenit, in
monte Pelio cum hospitis Herculis sagittas hidre sanguine
tinctas quibus immanis centaurorum corpora prostrau
rat admirabundus tractaret una manibus delapsa, atque
in pedem cecidens mire eum afflixit sed deorum miseratio
ne post nouem dies in astra tractatus est. ¶ Cupido desides Cupido
rium & cupiditas aliquando deus amoris, Veneris filius.

Lucia. Dialo.

D I

¶ Tueri

¶ Tueri uidere, conspiciere. ¶ Recurrere, redire. ¶ Recipro-
cum, reflexum, repetitum. ¶ Orbis circulis circulatio.
¶ Satietas, saturitas. ¶ Quinam quo modo, quo pacto. ¶ Po-
tior, melior. Persius. Quis potior index puerisue quis ap-
tior orbis. ¶ Egentia carentis, temet, teipsum. ¶ Fastidium
nausea, & quasi cōtemptus cum fastu. ¶ De integro rursus,
iterum, ab initio. ¶ Demigrare mutare domicilium.

Menippi & Cerberi.

Menippus.

HEus Cerbere, quando quidem mihi tecum co-
gnatio quedam intercedit, quum & ipse sim
cantis, dic mihi per stygiam paludem, quomodo sese
habebat Socrates quum huc accedere: ? Verisimile
est autem te, deus quum sis non latrare modo, ue-
rum etiam humano more loqui, si quando uelis.
CER. Quum procul adhuc abesset Menippe, ui-
sus est constanti atq; interrito adire uultu, perinde
quasi mortem nihil omnino formidaret, ac tanquā
hoc ipsum uellet ijs qui procul à specus ingressu sta-
bant ostendere, uerum simul atq; despexit in hiatū
uiditq; profundū atq; atrum antri recessum, simula-
que ego cunctantem etiam illum aconito mordens
pede correptum detraberem, infantium ritu eiula-
bat, suosq; deplorabat liberos, nihilq; non faciebat
in omnem speciem sese conuertens. **ME.** Nū igitur
fucate sapiens erat ille, n: q; uere mortē contēnēbat?

CER.

CER. Haud uerè. Ceterū ubi uidit id esse necesse, 26
audaciam quandam prae se ferebat, quasi uero uo-
lens id esset passurus, quod alioqui uolenti, nolenti
tamen ōmīno fuerat furendū, uidelicet quo specta-
toribus esset miraculo. Equidē illud in totū de uiris
istiusmodi uere possum dicere, ad fauces usq; specus
intripidi sunt ac fortes, porro intus quū sunt, nihil
mollius neq; fractius. ME. Ceterū ego quonā aīo
tibi uisus sum subiisse specū. CER. Vnus mortaliū
Menippe, sic mihi uisus es subire, ut tuo dignū erat
genere & prior te Diogenes, ppter ea qd neutiquā
adaecti subieritis, aut intrusi. Verum tum ultronei,
tū ridentes, atq; omnibus plorare renuntiantes.

¶ Styx inferna dicitur palus per quam dī iurāt, neq; timo- styx
re pēnae audent pelerare, priuabatur enim ad tempus qui
peierassent diuinitate, quod eis ideo concessum fingunt poe-
tae, quia uictoria eius filia Ioui aduersus gigantes pugnan-
ti fauerit. ¶ Socrates philosophus Atheniensis & Appollō-
nis iudicio sapientissimus. Hic prius moralia docuit tātq;
in omni uita constantē, ut nullo tempore aut tristior, aut
letior uisus sit, neq; cum cicutam moriturus biberet, quam
cum uxorem duceret. ¶ Formidare, metucere, timere. ¶ Aco Formido
nitum uenenum. ¶ Liberi filij ingenui. ¶ Fucate, ficti, simul- Aconitū.
late. ¶ Tuo genere, tua secta, tua professione. ¶ Ultronei, uo Fucate,
lentes, non coacti. Hieronym. in questionibus Hebraicis tri-
tum prouertium est, ultroneas putere merces.

F I N I S.

LEVINVS LINIVS SCOLAE ANTVER
plane hypodidascalus ad studiosam iuuentutē.

Huc ades o studiose puer, studiosa iunctus
Huc ades, hūc hilari plege frōte librum,
Nulla citheriaco polluta est pagina amore,
Quin soror hoc plebei casta probarit opus
Nec cynicos memorat, caperata aut frōte Catonis
Aut aliud si quid ruga senilis amet,
Sed gratas pueris Charitesq; salesq; iocosq;
Et quicquid lepidi est, iste libellus habet.
Attica siue Venus inuat, aut cenotria lingua
Hanc habet atq; illam tantulus iste liber.
Meonide aut Pelio multo est facundior author
Sed uctat impariles nomen inire modos.
Non minor interpres succedit diuite uena
Vatibus ausonijs unus Erasmus honor
Nempe hic siue pedum certa sine lege uagatur
Pulchrum melli fluo Marcus ut ore sonat.
Siue pedes strictim numerofo calce coercet
Nasonem praestat, Vergiliumq; refert.
Quelibet (inuideas) uel iam superstitie Plauta
Vellet Erasmiaco musa lepōre loqui.
Huc ades ergo puer latij studiose lepōris
Huc ades, hūc hilari perlege fronte librum.

ADRIANI LVCAE GYMNASII 27

Antuerpiani Hypodidascoli ad puerum
politioris litteraturæ cupidum,
Endecasyllabon.

CAste rumpe moras puer Minervæ
Quem linguae ausonia tenet libido
Adsis, huc propera, hunc capesse librum
Dextra precipiti, & reuolue sæpe,
Qui non barbarie scatet noxia.
Nec de uandalico solo est profectus
Verum est eloquij nitans lepore
Romani, salibus meris refertus.
Est & scommatibus locisq; abundans.
Pruas mordicus inuebens in artes
Et mores hominum, simul decorum
Irridens miserum chorum ethnicorum
Vir doctissimus undecunq; Erasmus
Princeps eloquij utriusq; linguae
Fecit parue puellæ Lucianum
Arginum, latijs loqui camænis.

SE QVITVR TABVLA

TABVLA

Primo de littera J.		Danaus	9
Achilles	5	Deligere	5
Aconitum	26	Demereoz	13
Aethna	21	Designo	19
Alloqui	5	Diuersum	4
Adollo	14	Directeria	8
Antiope	18	Dilimatores	23
Anubis	24	Dozis	21
Argos	18	Eacus	CE 24
At	3	Egyptus	23
Babylon	CE 23	Erro	eadem
Bactra	24	Euales	9
Boeotia	6	Endomion	19
Bytareus	16	Formido	CE 26
Caluaria	CE 5	Fucate	eadem
Calisthenes	24	Ganimedes	CE 17
Caria	11	Hammus	CE 23
Car	eadem	Hammus	2
Charon	7	Halicarnassus	11
Chaldea	9	Hecate	7
Chenit	eadem	Hinnulus	2
Chyron	25	Hispidus	21
Ch'o	10	Homerus	10
5	24	Japir	CE 9
2. as	12	Jonia	13
20. as	13	Juppiter	14
Compendiarius	3	Lebadia	CE 6
Conlobzini	9	Lydia	4
Contra	16	Lapinus	9
Cozuthus	9	Mars	CE 15
Cozphantes	20	Mala	17
Cupido	14. 1. 25	Mancs	4
Danae	CE 18	Manumittere	7

TABVLA

Phaeris		13	Phaetiglatura		6
Phaer		15	Phocax		13
Phar. Tus	CA	5	Phonus		4
Phaulum		7	Recens	CA	5
Pha	CO	6	Pha		19
Phimpas		23	Phimoli		9
Phiris		24	Phentina	CS	7
Pharastus	CP	3	Phicilia		21
Pharditus		13	Phicula mensa		13
Phanum		6	Phicyon		9
Phaon		13	Phidon		18
Pharetra		15	Phinope		11
Phaze		13	Phomium		10
Phyhius		9	Phye		26
Phocillatoz		3	Phupercilium		15
Phostitoz		9	Phedoz	CU	7
Phater		2	Pheratum		4
Phomptu		3	Phola		rodem.

TABVLAE FINIS.

LONDINI VVYNANDVS DE VVOR.

de suis characteribus excudebat, cōmorans

in uico Anglica nūcupato (the Fle.

testrete) subinterfignio Solis

An. a partu uirgineo

M.D. XXVIII.

V. K. a. Iulij.

21587

